

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXI. De Actionibus bonæ fidei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

CAP. XX.

De Actionibus civilibus
& prætoriiis.

Axioma I.

Regulariter quando civile est remedium non datur prætorium, §. *Inst. de Act. l. 3. §. 1. Naut. Caup. stab.* Dixi regulariter, nam utilitatis causa prætor etiam suas proponit actiones, utur civilia remedia suppetant. *d. l. 3. §. 1.* Exempla in jure passim extant, præter *d. l. 3. §. 1. l. 15. §. 26. de injur. l. 13. §. 2. de usufruct. l. 76. §. 8. de leg. 2.*

II.

Actio civilis plenior est quam prætoria. *I. 28. pr. de leg. 1.*

Declarat. *Don. lib. 8. Comm. cap. n.* hanc regulam de actione pœnali ex delicto, quæ regulariter annum tantum durat, sicut & jurisdictio prætoria tantum est annua: secus statuendum putat, si loquamur de actione prætoria, quæ rem persequitur, cum & hæc perpetua sit.

CAP. XXI.

De Actionibus bonæ
fidei.

Axioma I.

Negotium bonæ fidei requirit exuberantem bonam fidem, ex qua substantiam agit.

Unde est, quod omnia pacta bonæ fidei contraria irritentur, *l. 11. §. ult. de Act. Empt.* Imò si dolus causam contractui dedit, faciat irritum contractum ipso jure, sin vero incidit in negotium actione ipsius contractus, dolus veniat vindicandus, secus quam in stricti juris negotiis, *l. 7. princ. §. 3. de dol. leg. 3. §. ff. pro socio. leg. 1. C. de jure dot.*

II.

In bonæ fidei negotiis officium judicis tantum valet, quantum in strictis præstat expressa stipulatio: fundamentum hujus reg. est in *leg. 7. d. N. G. jung. leg. 24. ff. de posit.*

Praxis hujus regulæ ea, quod dolus incidens veniat in act. bonæ fidei *d. l. 7. §. 3. de dol. l. 1. C. de jure dot.* quidquid moris & consuetudinis committatur non secus ac si cautum esset. *leg. 31. §. 20. de edil. ed.* Denique mora committatur extrajud. argum. *l. 3. §. 2. Comm. mod. l. 17. §. 3. l. 32. §. 2. de usur. l. 38. §. 7. & seqq. l. 13. C. od.*

CAP. XXII.

De Actionibus stricti
Juris.

Axioma I.

In stricti juris negotiis quidquid adstringenda obligationis est, id si non exprimitur, pro omisso habetur. *l. 99. de verbor. obligat.* Unde in obscuro semper verba contra stipulatorem sunt explicanda, utputa, qui legem contractus apertius dicere potuisset. *d. l. 99. & l. 38. §. 18. de V. O. leg. 26. de reb. dub.*

Limitatur 1. nisi aperta sint verba conventionis; utputa, si quis vestem, quæcunque muliebris est, spondens, hanc vel istam dare nolit. *vid. dict. leg. 99. & l. 110. §. 1. de V. O.*

2. Nisi per talem interpretationem ipsum negotium corruat, *l. 80. de verbor. oblig. ita enim actus omnes interpretandi, uti potius valeant quam irritentur. vid. infr. in c. actus.*

II.

In strictis juris actionibus judex præcisè debet inhaerere petitioni. *l. ult. C. fideicommiss. lib.*

Limita 1. quod ob favorem dirimendarum litium judex possit condemnare in partem, confessam, reservando parti jus integrum in parte dubia, *l. 21. de reb. Cred.*

Limita 2. quod necessitate suadente etiam loco rei, quæ in petitionem venit, judex condemnare partem potest in æstimationem. *l. 22. de R. C.* quo tamen in casu actio stricti juris videtur degenerare in arbitrium.

CAP. XXIII.

De Actionibus ex
delicto.

Axioma I.

Actiones ex delicto non transeunt in heredes, *l. un. C. ex delict. defunct.* Ratio, quia delicta debent tenere suos auctores, *l. 22. C. de penis.* quare jus representationis, ubi hæres eadem cum defuncto persona esse censetur, locum non habet in delictis, ob quod jus actiones in heredes alias derivantur.

Amplia-